

XERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 28
Sóller 14 de Julio de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

DE SOLLE

Ja sabém qu'en cás de guerra es Reis están a Palacio per esta mes segús, pero ses que desitjen esé Reinas sempre defensen es seu enemorat, y perque no siguen d'escubertas hasta fan guerra a ses seus germanas si es necesari.

Bono, camviem d'escena y vos diré que dissapte passat a Solle hey va havé una brega de dues busqueres que se varen berayá a dins es seu niu qu'el tenen a nes carré de Coxeras a má dreta com pujam, y aquest niu está a nes segón forat d'es marje y vos tenc de dí que pareix mentida, que se busquera mes petita va agermanada amb un Reiet. ¡Vaja una casta que podrán treura dos animalets tant petits!, així es que se busquera agermanada está gelosa, y dona unas pallises a s'altre que canten es credo, de modo qu'es vespre que se varen barayá tot aquell carré estave plé de homos, dones, nins y nines que escoltaven la feta, vos dic qu'era gustós.

Y tras, tras, vat'aquí es municipal Corona amb una olla plena de visc per agafarla y segóns estic entés va conseguí es seu intent, pero quant va veura qu'era una busquera en sa cara de fura y que per sert te una mirada mes lletje qu'un moix francés, es cassadó la torná amollá, fins que posá en dupta a que no fos un animal que fé morí martir a nes qui estava agermanat amb'ella ja fa temps y me pareix que lo milló será que si aqueix animal torna alborotá es carré, com ha fet, mos aprepararem de corns y latras buides de petróleo y li armarem tal serenata que si lográram ferli pó s'en anirá de per aquí.

Per acabá direm a se busquera que no torn fé una animalada com se que fé,

perque mos consta que fins y tot asustá a nes que l'havía agafada.

Bono jo me retir en so permis de *su real Majestat, a diós Reina, y del Rey* de ses beyes.

A n'EN XERRIM estarás
perque ets massa descarada
com pegares sa galtada
vaitx di la m'ha pagarás

Ja no hey há atrassos, sempre se descubren cosas novas. ¡Viva es progrés! Vos fas a sebra que a n'es carré de la Gran-Vía han posat un observatori de progresá, si la cosa surt bé; es qu'el dirigeix es don Juame, un fusté que hey ha a nes carré de se Rectoria, y com heu fá jo vos ho diré:

Tots es dies es dematins sen vá y agafia s'Ostante y el pose en funció atreca a se casa d'en Pep es ferré que té a la Gran-Vía, y com he dit después d'havé fetes ses suas observacions torna amagá es seu aparato y le amaga per pó qu'es sol no li perjudic es vidres, uns diuen: ¿qué deu mirá? y s'altre qu'ets de tonta, ¿qué no coneixes s'aparato?, que dius que nó. Idó, es vespre tornara vení a n'aquest mateix lloc, alerta que no te castic se vista es un aparato consemblant a sas uyeras des meu padri y son moltes ses personas des carré que ja tenen ets uys cansats de veure aquellas chispes eléctriques que li fa s'aparato.

En nom d'es veinats suplicam a don Jaume que no torn treura s'aparato o qu'hey pós una cortina.

Mos han dit que s'alsat un recaudadó nou y que s'altre día va aná a una tenda de se plassa d'ets Estiradós, diguent a se madona qu'havía de pagá algo per ajuda a n'es demás butigués des ram de comestibles.

No mos explicam qui li puga havé donat aquestas facultats, noltros que miram es B. O. no hem vist tal nomenclatura.

Y de que serveix es municipal Corona, *cázale guardia.*

Confessió d'en Bernat Llop

En Bernat Llop era un tipo que may li venia bé anarsen a confessá, mes qu'un día v'assé forsat y parteix a l'Iglesia tot assustat.

Quant hey v'assé dedins s'en aná a un confesionari, y ajoneyáanse a devora se finestreta es confés li digué:

—¿Quin temps fá que no vos heu confessat?

—Poc temps. Devés denou anys.

—¿Quins pecats teniu?

—Un día después d'havé dinat me vaitx menjá un camayot y un pa de pesseta.

—Aixó de menjá no son pecats li diu es confés, que teniu més.

—Quant feye es servisi me vaitx menjá es ranxo de dues compañias.

—Dexau aná es menjá hómo. ¿Qu'heu robat res a ningú?

—No, lo que vaitx robá no heu paga la pena es dir'hey.

—Digau lo que sigue sia poc sia molt.

—Pues quant feye es servisi festetjave una jove de Bunyola y volía que li comprás un *cordonsillo* y un *aro* d'ó y jo no tenia dobbés y vaitx roba mil duros a nes Capitá.

—¡Idó y que trobau qu'aixó no's molt! ¿Y que sou casat amb élla?

—No Pare, quant va tení es mil duros per comprá s'ó, vaitx sebre qu'ere casada y que tenia nou intans.

—¿Qu'heu robat res més?

—Si Pare. Una cose petita. Estave amb tío. y li vaitx robà unas trenta mil pesetas.

—¿Qu'els se teniu a n'aquels dobbés?

—No Pare. Los vaitx envia a nes Banc per un' atlota que festetjave y voji a Bonas Ayres amb sos dobbés.

—¡Jau vall! ¿Que sou casat?

—Si Pare.

—¿Que no feís bonda amb sa dona?

—¡Macatxis! Vaja si en fás. Es forsat ferne amb ella, o sinos me forma a se pastera. es temps qu'ella dina.

—¿Qu'heu mort ningú?

—Si pare.

—¡¡¡Que vol dí!!!

—Si Pare. S'altra día sa sogre m'envia un gall y el vaitx matá.

D'aquesta es confés li doná s'absolussió y aquí s'acabá es sainete.

TONI CERVERA

De sa Pobla

Aquest pic es poblés, ensatan amb un prossés mes llarc que sa Corema passada.

Aquí vá:

Una sessió d'es "Cassinet"

Aixó senyó directó d'es Cassinet encara que peresqui diminutiu o petit es cosa de molta *importancia*; perque vosté ja sab que coses *al parecer insignificantes*, tenen molte reverensi, o mes ben dit trassendensi. Jo no sé que cap Corresponsal de sa prensa (y ara que abundan molt), jò no sé, com he dit, que no trey a hagut cap que haguí resenyat may (y aixó que sería molt curiós) una sessió des nostre magnífic... Ajuntament; pero aixó repetesc, te s'importansi d'un grá d'arrós comparat amb ses sessions d'es «Cassinet».

Es President convocá Junta extraordinari per boca des conserje qu'es un simpátic jove molt ben criat, y aquest anunciá sa nova a tots es senyós socios amb una dilijensi may vista. Sé tratará de cosa grave, pensam. ¡Junta extraordinari a n'es "Cassinet!" (no nos diven perquè, ni de que se tratará) y forman mil pensaments sobre s'objecte, sobre que: recaurá aquella deliberassió extraordinari. A s'hora sitada acudim a n'es «Cassinet». Es president (*con lentes ahumados*) espera se concurrensi y seu *contingente* expressa es disgust de s'eseás número de socios que han fet cas de sa seva convocatori. En posisió magistral espera qu'encare tart concurrirán encara que no sigui mes que per curiosidad a sa memorable Junta y així es efectivament. No es fá esperá molt un homo molt grós amb aires de diplomátic, mes tart acudeixen un perey més qu'han fet un xic tart (perque segóns hem conegut amb só saludo, ja son cassadós de *ofició* uns, y de *afición* altres. Per tí ja un poc impacients per sebre de qué es tractaria, insinúa un des senyós Socios (es President no diu res mirant es sél-rás y fent fluernes amb s'os lentes que me pareix que son nous) que s'objecte de se reunió es per veure si es "Cassinet" *ferá veni n'Hedilla* pé ses festas de Sant Jaume. (S'ilustrat lectó ja

sabrá qui es n'Hedilla y no cal insistí sobre éll).

De moment pren se paraula un des concurrents, vermeyet, com si li haguesin feta una mala passada, tot enfurit y pronunciá un discurs... que per noltros sé sembla a n'aquellas firmas que posan a s'es llettras de camvi y que no'hey há mes remey que calificar de *ininteligible*; pero lo que realment sotseyeix qu'ells mateixos s'entenen, idó no tardá molt en contestarli, un altre socio que pareix mes *mesurado*, però també fasil d'enfadá, s'aixequen drets tot dos, y mesclant paraules forasteras en se discusió armaren tal rebumbori, y *yo digo que si*, —y *yo digo que no*.

(Es president segueix callat, fent se riyete que pareix que tengui llástima, a n'aquells diputats de... disputas.)

Cuant s'atmósfera está un *chib* més serenada (se fan las onse des vespre) comensá a bufá aquell que té s'ombres de diplomátic y agafá se cuestió d'en Hedilla p'es costat d'es pundonor! Sa Pobla ha de demostrá que *són* més homos qu'ets altres pobles.

ES CORRESPONSAL

Palau d'es Cassinet. Sa Pobla 4 Juiol de 1917

Continuará.

De Manacó

De Manacó la setmana passada mos enviaren aquest article que no hey aná per que no hey cabé a pesá de fé sis planes.

A ses tionadas manacorinas d'en *Ego Sum*:

PROLEC

¡Ego Sum! Traduit des lletí vol dí *yo soy*. Me estrany molt de que si soyes tengas barres de embrutá es setmanari de referensi.

PRIMERA PART

Me dolesc de s'equivocassió que vaitx tení amb'en Juan Capet, m'arrepent d'haverló remolcat y rectific ses paraulas que contra ell vait públicá, diria jo si'fos vé qu'aquell fós una persona culta un homo d'educassió, de cultura com tú pregonas; pero convensut de lo contrari, ni m'arrepentesc, ni rectific esperant per lo tant *Foc y Fum* per berená, *Foc y Fum* per dina y *Fumosa y Fogarada* per sopá; amb' una paraula manutenció de cada semana semanal. ¿Es aixó senyó Secretari?

De manera que vos senyó Capet ja vos heu retirat de se polémica casi antes de comensarlé, entregant es papés a nes vostro secretari. *Me alegro* dic no *me alegro*, perque are hauré de lutxá amb' un negra en lloc de amb un blanc y es negres solen assé mes poc civilisats, segons mos ensenya s'*antropología* des cafrés africanos. Pero jo con may estat covart me te sense cuidado lutxá tant amb un com amb s'altre o en tots dós plegats y he resolt aferrarmé en lo darré per trobaró convenient.

A tú Juan Capet avuy sóls t'avuy re-

cordá sa carabassa que te va dá aquella de Fartarix (sa des molí).

¡¡¡Vaja una carabassa!!! Per la forsa haurá d'essá grossa que s'auto gros no fos suficient por trasportarlé a ca teua. ¡Es increíble! Y en tant es vé.

Mira que pregoná per aquí y per allá que tu le volías tant sols per dobbés (menuts) y trobarté cuant t'asegueras a devora ella en sa sogra es mitx ¡vaya un chasco! ¿eh? ¡Mira que el te preparen bé! Es menuts fan fé moltes coses Juan per lo tant tú ets menut y n'has de rebre moltes. Esper contestassió.

SEGONA PART

Estám a dins l'Africa bereyánmos en so secretari den Capet (aquell tan negre).

—¡Hola Guiem! ¿Com te vá sa vida d'*antropófago*? Te deus havé menjat moltes llengos per aquí. ¡Calla! Allá en veitx una, ¿qu'es sa den Miquel Argenté?

—Sí, y lo bó es que no li puc arribá perque está demunt aquell cocoté qu'es lo que me sab mes greu.

—Lo qu'es estrany que siguent tan llarga no arribi a enterra.

—Com a llarga ja heu es y mala de roegá que pareix y tenc pó que si li arrib no'hem fassi un mal de ventra espantós.

—¿Homo y tu qu'ets covart?

—Covart no heu som jens.

—Idó qu'es lo que t'espanta?

—Lo únic que m'espanta son ses riyes qu'es poble manacorí farà demunt mí cuant me veja fé es ridícul d'aquesta manera.

—Guiem, d'aixó en tens tu sa cupa, qui so serque be so guanya. Y així el dexarem devall aquell abre esperant que se llengo d'en Miquel Argenté cresquès un poc més per pegarli se clavada.

MIGUEL ARGENTÉ

DE ALARÓ

Un jove (1) carabasota tenim noltros. Alaró pareix fa de corredó de s'erta jent que dá cota.

Ell un *Tenorio* es vol fé diu es temps qu'altres respiran qu'atlotas sempre l'estiran y no li vé cap a bé. Sa *Cotorrita Real* també he sentit que li diuen; y mols de pics d'ell en riuen perqu'es un gran paretjal.

D'es poble es gran glosadó y també es molt devertit pero hem recort qu'una nit de riure hey va vé esclató, fent una gran *codolada*, o per diró hem més finura y a n'es colmo de frescura va fé una bona porcada.

¡Hay Rubí de ses mil rasses! podrás dí tu gran bescuit que d'atlotas te n'as duit debes deu mil carabasses. Més de deu nás demenades y sempre t'han dit que nó; y tot diu cert glosadó que sap fé moltes glosades, y des millós qu'hey ha aquí, que du tir a fet un

(1) Aquest jove es de se «Colocassia».

glosat. ¡Ay fiet tú jas trobat un que ta ventará així!

Ara esper contestarás, y si no hem vols contestá s' cara te torn rentá amb'aqueix mateix padás.

UN CÁ LLEBRÉ

En qu'es fet ja sia enrera, jermans vos vaitx a contá lo que mos v'aná passá a n'es gran ball de San Pera.

Allá a bone hora aribarem pues es pas doble tocáven, y mil pareyes ballaven y mirántles tots quedarem.

Jo totsol faitx un *voltero* per devore se rotlada cuant una estrella dorada afin sense companyero. Mi present jo tot content diguentlijo amb cortesia si élla ballá amb mi volia contestantmé qu'hey consent.

Cuant estavem ja ballant sentim truy de brega armada per causa duna estimada estant tothóm mut d'es pant. Amb s'estimada ballava n'Andreu estant tot gojós aventí aprop de tot dós en Miquel (1) qu'ells se mirave, N'Andreu fent bones ballades, éll no s'o anave esperá cuant en Miquel si entregá y li dá quatre galtades.

Foji aviat com es vent en Miquel s'anemorat d'espues de ja have pegat, fojint per dins es torrent.

¡Hay Miquel *valentonetxo!* lo qu'es hara has demostrat no servi senyó estimat mes que per ferné escabetxo.

UN VALENT

DE SANT LLORENS

En Pere Antoni nostro pareix qu'aquests vegada ha volgut doná una prova de sea seves cualidats de beneit. Amb aquell article tan esquerós (publicat a nes setmanari *Foc y Fim*) d'un des envergonyit, y poc civilisat ciudadá (apesá de que se tracta d'un fuy des Secretari), hey poden ajusta, com a retrato de s'ideal de s'autó, un d'aquells animals que viven per dins estables y solan tirá coses.

Si Perico tú recordarás que cuant firmares s'escriptura de referensi, te vaitx demená qu'era lo qu'et devía y tú me digueres qu'eren dues pesetas, y en testimoni d'en Lorens Galmés, y en Gabriel Vives, les te vaitx doná. Ara si tu dius que ten dec més es perque cuant te vaitx demená que valía tú no me digueres qu'eren quatre, pesetas qui sap si era per pó que no te digués estafadó.

En sa part de ses teves profesías de sobre si torneré a agafá s'axada, hem reste dirte que un bossi de carn batiaba les fá milló que tú, pues tot es poble sap que no le dexada may essent que vaitx nexxe per menetjarle pero apesá d'aixó te d'adverti que jo no estat expulsat may de cap punt, y tu be saps que a cateva tens un bon miray, pues deus sebre de que per Montuiri, no hey pots torná, per Buja, menos y per Campenet no hem parlem, de modo que d'aixó deduim que no podeu aná per lloc, havent estat per tot expulsat,

(2) En Miquel era s'anemorat de s'estimada estant bareyats.

EN XERRIM

qui sap per massa bons o per ben carats, o per altres motius mes delicats.

Am lo que dius de se pell no me espantas jens amic, ni amb espasas ni amb fusell no me farás pó aquest pic.

ES CORRESPONSAL

Vaitx lletji a n'es setmanari *Foc y Fim* de disapte passat un escrit que segurament era relectat p'en Pere es fuy des Secretari, amb el cual deya qu'es sogre d'en Llorens Servera (a) *Pistola* havia menlevat dobbés a nes Municipi per pagá es gastos des mobles de casa.

Es mateix interesat o sia en *Berraca*, está mol estranyat de que et posis es seu nom dins sa teua boca, y assent tu tant civilisat com vols essé, pues no es sé civilisats es possarsi amb un vey de setanta anys.

En primé lloc, des dobbés des Municipi no te vuy dí embustero, pero to vencia dí casi casi, perque tú que rosses per allá dedins bé saps que no hey há dobbés per pagá es deutes, y per lo tant aixó demostra qu'alló es una mentida finjida teva.

En segón lloc, t'aficas amb interesos de jo y en *Llorens Pistola*, y amb aixó et deven vo de dí que no en treurás sentenssi pues *para pollo tarde púlastes*.

En terce lloc, t'atvertesc, qu'aquesta vegada que surt a nes camp de combat, y t'avis que si no treus bonas armas, y municions-encara que jo sia un vey potse qu'encara et guany.

Per acabá et fás aquesta canso:

A sant Pere alsau bandera
tu que tant has corregut
has guanyada una somera
que cada any fará un rué.

EN BARRACA

N. R. —Suplicam a n'es nostro Corresponsal y a nes fuy des Secretari que donin per acabat aquest asunto. Veim que de continúa, la cosa quedará mal parada y EN XERRIM desitje evitá disgusts, y per lo tant

No sigau barayadisos
y feis aviat s'amistat;
antes de tení disputas
beveuvos un bon jelat.

De Esporlas

Hem rebut de Esporlas se siguient «Carta de Protesta» que molt gustosos li donam publicitat.

Sr. Director de EN XERRIM.

Muy Sr mio: Me complace la lectura de su semanario que tan acertadamente dirige por el humor satírico en que se basa, pues he meditado en el artículo del n.º 27 titulado «De Esporlas» y una enmienda a Vd. suplico inserte.

El párrafo que dice:

«Sercaren es concejals que voleu per l'any que vé»
no tan sólo no creo que sea así, sino que muy al contrario, estos señores se han llevado muchos dssengaños, ya saben lo que pe-

san los individuos que componen este magnífico des-ayuntamiento, tanto de uno como de otro bando, porque maldita la alabanza que se dá a la minoría despreciando la mayoría.

Pues por estos antecedentes no creo impongan su voluntad, que imponiéndole sería un absurdo, pues, ni ellos ni ningún grupo político se debe tomar la iniciativa de nombrar los administradores, porque de hacerlo, parece ya se está empezando la obra inmoralizadora de los elejidos favorecer a sus iniciadores.

Tengo entendido también que la frase que dice dicho artículo

«en es poble ja feis nose»

está muy desacertado con esta expresión, a mi entender lo que hace falta es educación; y educados, se nos parecía que hubiese una entidad que se extralimitase pedirle concurso para exponer hoy nuestras ideas en lo que afecta a la administración, porque en la parte económica es lo que nos interesa,

«Lo que fa nose»

es, ciertos elementos desmoralizados que embriaga el espíritu del pobre mal aconsejado, esa política local de ambos bandos es lo que estorba por la buena marcha administrativa de un pueblo culto, hora es que el público se de cuenta de éll y proteste de una vez con la cara alta de esa política rastrera que se sigue.

Dándole las gracias por anticipado, soy de Vd. atento S. S.

RAFAEL AULÍ

Esporlas 10 Julio 1917.

DE FELANITX

Encara que sia poc lo que vos vaitx a contá, m'agrada que sapigueu lo que a Felanitx sa fá.

Toros es diumenje es feren y daren per resultat, a causa des primé bou un escándol acabat.

Es primé bou qu'amollaren va sortí molt enrabiát li daren primera capa sa sustá y quedá parat. Es toreros l'encalsaven y es bou volía fojí y aixó v'assé sa gran causa que nos pogueran lluí. Moltas capas li donaren y no en va prenda cap bé assent qui mes si acosen Refel xocolaté.

Tocaren ses banderillas y es bou continúa parat, moltisim jocs ni aficaren pero cap de ben posat.

Fent senyal per matá es bou sa corneta resoná y es gran Toniet de Porreras sols no acabá de brindá.

En Toni agafá s'espasa juntament amb sa muleta y amb mes de mil estocades no ni dá cap de condreta. Dos avisos ja tenia sense amb so bou acabá, es toreros l'agafaren y d'aturat el matá.

Un'altre vegade Toni qu'et contractín ers toreá, antes de fé se contracta, primé es bous has de prová.

En Juanet de C'an Alós es segon puesto ocupave y a moltisims va agrada es modo que toreave.

Es gran Pascola v'assé es primé qu'es va cansá per lo molt que corregué per podé es bou agafá.

En Refel xocolaté va fé lo que no hem pen-

sava perque a n'és bou primé pe ses banyas el tocave.

Se corridá v'acabá amb molts de crits y renou; pero no hey v'havé mes sanc que se qu'es va fé a nes bou.

Sols li diré a s'empresari: Per mes no fastidiarmós (y si vol qu'hey vengui jent) du i al menos bous millós.

Un'altre vegade...jove que vulguis sorti a torea has de mirá de fé bonda y... es corral no et tencará.

X. O.

XERRIMADES

Ets emisaris qu'enviaren per seguí a quell jove y aquella fabricante de *Can Padassot*, y retratarlos de descuit, encano els s'hán pogut guipá.

Aquets *vivos* han prés un'altre camí, y ara es nostro detective *Vikake* mirará si pot afina quin prenen per tornarlos, seguí y fé sa fotografia.

Será questió de passiensí y de perderí es seny.

Lo qu'es per sabetés modelos a Sólle.

Per una sabeteria de pes carré de sa Má, hey fa feina un sabeteret que ja les se vol dá de mestre diguent que per fé pareys de lujo no ni ha d'altra com éll.

Y esperauvos qu'ara ve lo bó.

Aquest sabeté s'altra día v'avé de menesté unas sabates de lujo per dú éll y lo bó v'assé que nos va dá amb ánimo de ferlessé, y v'avé d'encarregá es parey a un amic seu.

Y encare segueix dantsé es títol de mestre.

Y nòltros afegim: *Alabate pollo* y te tirarán patates.

Qui vulguí comprá ensaimades coquerrois y doblegats, dolsás de sucre esponjats, panets, bescuit, y panades o pes qu'es casen tortades, galletetas y confits, llevó pastissos farsits, fruitas molt ben confitades, sardinetas empotadas y tot a preus molt petits

A d'aná a nes conegut important forn de "GAS MUT" Carré de sa Lluna 8— Sólle

De Santa María mos diuen:

A n'és «Rafal d'es Polls» ha passat una bregue entre quatre atlótas y una des camí d'en Regués, y per cert qu'aquesta estave malalta, pero té molt de coratje, y malalta y tot com estava va fé foji ses altres quatre y a un homo de una d'aquellas (o de totes quatre, aixó no heu sabem) que per lo vist, es menos homo que une done.

Aqueixes quatre que han quedat *derro-*

tades habitan pes camí d'Alaró, devora sa partió de *Son Torrella*, a caseva son quatre *cunies* y cinc *cunis* tots joves, y no s'han pogudas venjá de altre manere més diguent mal de sa *victoriosa* y des seus jermans.

En aquest homo que es menos que une done, cap-atlota el vol: ha trescades totes ses de Santa María, y totes li han donat carabassas més grossas que ses de Muro, ademés está mermulat des quatre veinats y es poble.

Ojo, *cunis* y *cunias*,

qu'en s'estiu fan berenades; pot éssé que amb xerrimades vos deixás sense camias

Desde qu'hem entrat an es rigó de s'estiu ses sancs van molt ardents, sobre tot davés es Convent.

Hey ha per allá una dona de més de coranta anys qu'a pésa d'essé molt *pulida* está feta una fiera; y segons pareix está disposta a maltractá y atupá tothóm. Té sa llengo cremadora y per no res ja hey posa ses mans. Li fá d'homo bó y si hey importa d'ajudant es *tambó* majó des barrio.

S'altre día aqueixa *pulida* tant fiera va doná una pallissa de cá a una joyeneta dins caseua d'aquesta y l'heuria morta si es *tambó* majó no hagués trobat que bastava. ¡Ay, jermá, jermá, quina jermadat teniu vos!

Dijous passat, davés les deu des demati, sa mateixa fiera tan *pulida*, después d'haversé descapdellada a nes seu gust, contra unas veinades suas, les volgué atupá a totes; pero aqueix pic diuen que va aná per llana y surti un poc tosa. Menos mal. Pero, ¡qu'hem direm? Are tant ella com es *tambó* majó están tant ferosos que volen matá tots es veinats y veinades y envian s'*ultim-batim* a nes primé que les miri tan sols.

No queda mes remey qu'es municipal hey vaji provist d'una ametralladora y dues cadenes de ferro. S'ametralladora per si acás s'ha de defensa de ses fieras y sas cadenes per fermarles. Pero estigui alerte en *Corona* que sa capitane, encare que sia tan *pulida* té mals arrembatjes.

Lo cert es que pes Convent hey ha un gran panic y si s'Autoritat no hey posa remey o aqueixa fiera no s'amanse, es milló dia sotseiran cosas graves.

A n'és nostro estimat colaboradó *Egroj* li ha mort sa sogre.

Y éll mos diu que de demunt aqueixas columnas donem sa trista notlssi y que fessem consta es seu agraument a totes aquellas personas que la tenguin present amb sas sevas oracions.

Y aixó mos ha fet fé aquestas reflexions:

O molt estimava n'*Egroj* a sa sogra o en realitat sen vá de se rosca.

No vos penseu que sempre haguem de critica. Havui volem doná un aplauso a nes nostro sandunguero municipal *Corona*.

Aquest empleat un des días passats va doná avis a un mestre de paleta de que es vespres posás es farol reglamentari a unas obras que fá a n'és carré d'en Pastó.

Molt bé, Pere Antoni, mereix una corona y així serias emperadó. Ses Ordenances Municipals s'han fetes perque se cumplesquin. No faltave més. Y si no, demenauhó an es Batle.

Pero aqueix mestre de paleta es el reverent dimoni, y no té rues a sa llengo. Después d'essé avisat pes municipal va pensá que fá algun tems feren obra a sa fábrica de *Cas Pastó* y vol demená a l'amo'n Francesc, Batle de Sólle, que li deixi aquell farol que posave a ses obras de sa seua fábrica. Segons noticis era un fanal sistema no ti fixis, invisible, tan economic que no s'apagave, perque... no s'ensenia.

¿Ahont na venen d'aquests fanals tant moderns? Demenauhó a n'és Batle.

UN DETECTIVE

Des Pont d'ets Ases mos conta *Un Retoli*:

Per aquestas immediacions y veinat d'un boté, hey viu un sebeteret petitó que pareixuna doneta y qu'en totes ses seves poques forses va muntá un Agensi Matrimonial a caseve mateix, anant allá tots es que hey tenien feynes trobant allá se seve estimada.

Pero ara resulta que ja heu te tot arreglat, trobantsé s'Agensi sense trebay.

Per aixó es que cridám s'atenció a nes jóvent sòllerics per si volen un anemorat o bé un'atlota.

Molts se treuran de s'apuro assent es preu rebaxat: pues just vos costará un puro y después un bon jelat.

—¿Que t'ets tornada llogá?

—Ido! Ara estic per cuinera

—¡Qué contás! ¡jesús Sant Pera!

¡Y si tú no saps cuiná!

¿Qué tornas loca Tonina?...

—No fieta, jo se cuiná

perque es llibre vaitx comprá de sa **Cuina Mallorquina**

Forma un tomet, amb mes de mil recetas, per cuiná, fé licors, dulces, etc. Se ven a S'Imprenta den Calatayut y C.^a—Lluna, 27 Sólle, a nes preu de 1 peseta, pes suscriptós d'EN XERRIM, y pes qui no heu son, deu pesas de quatre.